

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2017 - 4131

Doknr.
492259

Dato
21-08-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 26. juli 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 476 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 476:

"Vil ministeren kommentere debatindlæg fra LEV's formand, Anni Sørensen, "KL og regeringen vil skabe nye andenrangsborgere" bragt i Jyllands-Posten den 10. juli 2017? <http://jyllands-posten.dk/debat/breve/ECE9713227/kl-og-regeringen-vil-skabe-nye-andenrangsborgere/>?"

Svar:

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at der med aftalen om kommunernes økonomi for 2018 mellem regeringen og KL ikke ændres på, at udgangspunktet for serviceloven er, at bolig og service er adskilt, hvilket indebærer, at bolig og service visiteres særskilt på baggrund af en konkret og individuel vurdering. Baggrunden herfor er et ønske om, at borgeren har et eget hjem, fx en almen plejebolig eller et botilbud efter serviceloven, hvor servicen skal tilpasses borgeren uanset de fysiske rammer. I praksis betyder dette, at borgerne bliver visiteret til boformer, som i vidt omfang er tilpasset de særlige behov, som målgruppen for boformen har, og hvor personalets kompetencer modsvarer målgruppens behov.

Men der kan være situationer, hvor kommunerne vurderer, at en borger vil have større gavn af eller behov for at bo i et andet botilbud eller i egen bolig. Beboernes lejerrettigheder i forbindelse med ophold i en almen plejebolig efter almenboliglovens § 5 stk. 2 eller lejerlignende rettigheder i længerevarende botilbud efter serviceloven § 108 betyder imidlertid, at borgeren som udgangspunkt ikke kan flyttes fra det tildelte botilbud eller bolig uden borgerens informerede samtykke.

En række kommuner har peget på, at de i stigende grad oplever udfordringer med den manglende fleksibilitet i udnyttelsen af de længerevarende boformer til mennesker med nedsat psykisk eller fysisk funktionsevne. Ifølge kommunerne begrænser de nuværende regler for flytning deres muligheder for at give borgerne den fagligt bedste indsats, herunder særligt mulighederne for at arbejde rehabiliterende med borgerne samt at tilpasse indsatsen til den enkelte borgers "livsfaser".

Udfordringen gør sig gældende både i tilfælde, hvor borgernes funktionsevne er forbedret, og hvor borgeren udvikler nye og anderledes behov, som begrunder, at vedkommende har behov for en anden boform. Eksempler på situationer på området for mennesker med handicap, hvor kommunerne og KL finder det er ønskværdigt, at borgeren fraflytter - både af hensyn til borgeren selv og af hensyn til øvrige borgere på

ventelisten - kan fx være borgere, der bor i fx et specialiseret autismitilbud i en større del af deres liv, men får et ændret og stort plejebæhov som følge af fx alder. Støttebæhovet kan i den forbindelse ændre sig fra at være af pædagogisk karakter til at være af mere somatisk art. Der kan også være borgere i botilbud for udviklingshæmmede, der har fået intensiv botræning og som led i deres udvikling ville have gavn af et mindre omfattende tilbud.

På den baggrund er regeringen og KL blevet enige om, at der er behov for at gennemføre en række konkrete tiltag, der skal give mulighed for en mere fleksibel anvendelse af boliger og botilbud for at understøtte den rehabiliterende indsats på socialområdet via en øget faglig specialisering i de enkelte botilbud. Der er bl.a. forslag om en klausulmodel, hvor der indføres hjemmel til, at kommunerne kan indskrive et krav i boligdokumenter/lejekontrakter for længerevarende tilbud efter serviceloven og almenlejeloven om, at borgeren kan revisiteres til en ny bolig, hvis borgerens plejebæhov betydeligt forværres eller forbedres. Forslaget tager udgangspunkt i det frikommuneforsøg, der i perioden medio 2013 til medio 2017 er gennemført i fem kommuner. En tilsvarende model indgår også i frikommuneforsøg II.

Derudover foreslås det, at de nuværende regler for midlertidige botilbud præciseres, så det bliver tydeligt, hvornår kommunerne kan opsiges eller revisitere borgere, der bor i midlertidige botilbud, og kommunerne nemmere kan anvende tilbuddene til afklaringsforløb for borgere, der senere skal visiteres til et længerevarende tilbud. Regeringen vil søge Folketingets tilslutning til at gennemføre tiltagene.

Det er vigtigt at understrege, at der for at sikre borgerens retssikkerhed vil blive opstillet en række betingelser for opsigelse/revisitation med henblik på at sikre fortsat trykthed for borgerne om deres boligsituation.

Med venlig hilsen
Mai Mercado